Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cit. sedm quod & manna. qui cum unus esset cibus.
unicuiq; tam desideri sui reddebat saporem. Prebet
q̃ semetipsum n̄ solum esurientib̄ panem. & sitientib̄
uinum. sed deliciarum uolentib̄ semetipsum fragrantia
exhibet poma. Propter ea q̃ sponsa. uelut refecta iam
& bene pasta. fulcim se posuit in melis. sciens in nubo
esse sibi n̄ solum omnem cibum sed & omnis delicias. & p hec
maxime discurrit. cum se uulnerata sentit esse iaculis
caritatis. Si quis usquam est q̃ fideli hoc amore ubi di
arsit aliquando. si quis est q̃ scientię et amabili con
firmus est telo. ita ut diurnis eum desideriis nocturnisq;
suspiret. ut aliud q̃d loqui n̄ possit. audire aliud no
lit. cogitare aliud nesciat. desiderare p̄ter ipsum aut cu
pere aut sperare n̄ libeat. ista anima merito dicit.
uulnerata caritate ego sum. ab illo uulnus accepi.
de quo dicit esaias. & posuit me sicut iaculum electum. in
pharetra sua abscondit me. Tali uulnere decet
dm p̄cutere animas. talib̄ telis iaculisq; cfigere ac
salutarib̄ eas uulneribus sauciare. ut quib̄ ds caritas
est. dicant & ipse. q̃a uulnerata caritate ego sum.
Et quide in hoc quasi amatorio drámate. sponsa
caritatis se dicit uulnera suscepisse. Potest autem simi
liter feruens anima erga sapientiam dei dicere. q̃a
uulnerata sapientia ego sum. illa scilicet que sapi